

РЕШЕНИЕ

№ 1012

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12000** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21049578/22.10.21г на Директор на СДВР, чрез проц.представител юрк.П. против Решение от 23.08.21г по нахд № 11163/20г на СРС, НО, 101ви състав, с което е отменен Електронен фиш № 1938635/15.01.18г, издаден от СДВР-О“ПП“ на Ю. М. М., на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП, като е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 100лв.

В кас.жалба се твърди, че решението е неправилно,необосновано,мат. и проц.незаконосъобразно и несправедливо, като се моли за отмяната му и за потвърждаване на ел.фиш, претендират се разноски. Сочи се, че СРС не е съобразил практика на адм.съдилища и неправилно приема, че следва да се санкционира представляващия ЮЛ- към датата на връчване на ел.фиш. Напротив- следва да се санкционира представляващия ЮЛ-към датата на нарушението, тъй като именно той знае кое точно ФЛ/служител на ЮЛ/ е управлявало МПСто/собственост на ЮЛ/ и само той е имал правомощия да попълни декларация-в която да посочи кой точно е водача-несобственик/за да бъде санкциониран той/. В съд.заседания юрк.П. поддържа жалбата; оспорва възражението на ответника/че касаторът не може да бъде представляван от юрисконсулти в кас.производство,което протича по реда на НПК/ и счита жалбата за допустима-депозизирана от юрисконсулт, който е упълномощен от

представляващия СДВР /Директора на СДВР/, а в това кас.производство приложим е АПК, а не НПК.

Ответникът- Ю. М. М., се представлява в съд.заседание от адв. А.П., който оспорва жалбата като недопустима/депозирана от юрисконсулт, вместо от Директора на СДВР или упълномощен от него адвокат, при положение че кас.производство е по реда на НПК и той не допуска ЮЛ да се представляват от юрисконсулти/.Също така счита жалбата за нередовна, както и за неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на разноски по списък. Позовава се на практика на АССГ.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

В съд.заседание К..състав мотивирано е отхвърлил възражението на ответника за недопустимост на жалбата -поради подписването ѝ от юрисконсулт, а не от адвокат или от самия Директор на СДВР. За целите на настоящото произнасяне К..състав отново извърши проверка относно редовността и допустимостта на кас.жалба, при която запазва първоначалното си становище- кас.жалба е редовна/съдържа посочени както кас.основания, така и конкретни пороци на решението на СРС/, като е подписана от лице с представителна власт. К..производство се води по реда на АПК, съгл. чл. 63а ал.1 от ЗАНН, като съгл. чл. 17 ал.3 от АПК вр. чл. 32 т.3 вр. 30 ал.1 от ГПК- СДВР се представлява от Директора, а той може и е упълномощил юрисконсулт на СДВР.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая няма, твърди се само мат.незаконосъобразност/.

К..състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, като за да се произнесе по неговата мат.законосъобразност, взе предвид следното:

1/ Ел.фиш е от 15.01.18г и е за превишаване на скоростта от специален автомобил,собственост на [фирма] с представляващ Ю.М., като с него е наложено адм.наказание „глоба“ на ФЛ- представляващия М.. Ел.фиш е връчен на наказания М. едва на 27.07.20г.

2/ В жалбата си до СРС М. сочи, че от 11.04.19 вече не е представляващ ЮЛ, т.е. към момента на нарушението е бил представляващ, но към момента на връчването на ел.фиш-вече не е.Поради това, към момента на връчването на ел.фиш той вече няма правомощия по отношение на ЮЛ и не може тепърва да попълни декларация- кой е конкретния водач/служител на ЮЛ/, което е допуснало нарушението на 15.01.18г/тъй като самият М. не е извършил нарушението, а е наказан поради факта, че към 15.01.18г е представляващ ЮЛ-собственик на МПСто/.Следвало е да се наложи адм.наказание „имуществена санкция“ на самото ЮЛ-собственик на МПСто.Установява се, че настоящият представляващ ЮЛ е Г.П..

3/ СРС отменя ел. фиш като процесуално незаконосъобразен с аргумента, че съгл. чл. 188 ал.2 от ЗДвП- когато МПСто е собственост на ЮЛ, наказанието се налага на зак.представител на ЮЛ или на посочено от него лице, т.е. законова презумпция е, че нарушението е извършено от представляващия ЮЛ/освен ако не посочи друго лице с

декларация по чл. 189 ал.5 от ЗДвП/. Съгл. чл. 189 ал.5, ел.фиш се връчва на лицето по чл.188 ал.2 от ЗДвП, т.е. в случая- на представляващия ЮЛ/наказаното лице/.СРС установил, че от 11.04.19г [фирма] е с прекратена дейност, а негов правопреемник е [фирма], чийто представляващ не е подавал декларация по чл. 189 ал.5 от ЗДвП.Такава не е дадено възможност да подаде и представляващия на [фирма] Ю.М., тъй като когато ел.фиш му е връчен-той вече няма представителна власт спрямо [фирма] и няма достъп до информацията, съхранявана в закритото дружество [фирма]. Проц.права на М. са нарушение и затова фишът е отменен като проц.незаконносъобразен.

К.състав, като съобрази и практиката на АССГ/канхд № 1645/21г и канхд № 1601/21г/-съобразена и от СРС, приема Решението на СРС за мат.законносъобразно, по следните съображения: Правилно ел.фиш е съставен на представляващия ЮЛ-М./по съществуващата законова презумпция по чл. 188 ал.2 от ЗДвП/.Поради твърде закъснялото връчване на ел.фиш от 15.01.18г обаче/връчен едва на 27.07.20г- 2.5 години след съставянето му/, наказаното лице фактически и юридически е в невъзможност да подаде декларация по чл. 189 т.5 от ЗДвП/с която да посочи кой е бил конкретния водач на МПСто/.Следователно, проц.права на наказаното лице не може да бъдат упражнени в адм.нак.производство, респ. той е лишен от възможност да обори презумпцията по чл.188 ал.2 от ЗДвП. Никой не твърди, че представляващия ЮЛ М. лично е управлявал МПСто и той именно е извършил нарушението-той е наказан именно на осн. законната презумпция по чл. 188 ал.2 от ЗДвП. Тя обаче е оборима/видно от самия текст на чл.188 ал.2 и от нормата на чл. 189 ал.5 от ЗДвП/, като правото му на защита се явява нарушено в адм.нак.производство/до което се е стигнало поради бездействието на органа, връчил фиша 2.5 години по-късно/.

При този изход на спора, на осн. чл. 63д ал.1 от ЗАНН вр. чл. 143 ал.3 от АПК-на ответника следва да се присъдят сторените по това дело разноски-300лв. договорен и платен в брой адв.хонорар за кас.инстанция. Няма оспорване от ответника за прекомерност на този хонорар/по чл.63д ал.2 от ЗАНН/, но доколкото мин.размер на адв.хонорар по чл. 18 ал.2 вр. чл.7 ал.2 т.1 от Наредба № 1/04г е 300лв, то платеният хонорар е в размера на минималния предвиден.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.08.21г по нахд № 11163/20г на СРС, НО, 101ви състав, по кас.жалба вх.№ 21049578/22.10.21г на Директор на СДВР.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на вътрешните работи да заплати на Ю. М. М. от [населено място] сумата от 300лв/триста лева/, представляваща разноските за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: